

FÜZESI MAGDA

GULÁCSYVAL NAKONXIPÁNBAN

*Nakonxipánban délelőtt
lessük a búcsúzó időt
bekukkant minden ablakon
siketen hágy itt és vakon
a rózsá lelke itt köröz
nyújtóznak pimasz kis ködök
szürkére mázolt délután
néz ki a tegnap ajtaján
odakint kerge szél kering
rajta egy foltos barna ing
felkap egy sárga dallamot
légyottra csalja a napot
kék ruhát ölt az almafa
mintha csak bálba tartana
zöld szobák mélyén zöld halál
szemérmesen csak álldogál
festett üveg a táj csupán
átsejlik minden éjszakán*

ŐSZIDŐ

*Jönnek kegyetlen vad szelek,
a cicomás ősz búsulóban,
a rozsdabarna és a zöld
üreget váj a piszkos hóban,
üreget váj a vérpiros is,
s mielőtt újra visszatérnek
kipereg markomból a táj
kipereg markomból az élet.*